

KATAKAL

Ročník VII.

11. 1. 2025

Číslo:7

SVIATOK KRSTU PÁNA

R.: Pán požehná svoj ľud pokojom.

Mt 3, 13 - 17

Ježiš prišiel z Galiley k Jordánu za Jánom, aby sa mu dal pokrstiť. Ale Ján mu odporoval a hovoril: „Ja by som sa mal dať tebe pokrstiť, a ty prichádzaš ku mne?“

Ježiš mu však povedal: „Len to nechaj, lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.“ Potom mu už neodporoval.

Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody. Vtom sa mu otvorilo nebo a on videl Božieho Ducha, ktorý ako holubica zostupoval a prichádzal nad neho. A z neba zaznel hlas: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“

Ježiš sa po prvýkrát po svojom skrytom živote v Nazarete objavuje na verejnosti. Prichádza na breh rieky Jordán, aby sa dal pokrstiť Jánom. Bol to obrad, pri ktorom sa ľudia kajali a zaväzovali k obráteniu. Keď však vidíme Ježiša, ako sa mieša s hriešnikmi, žasneme a pýtame sa: prečo sa Ježiš takto rozhodol? On, ktorý je Boží Svätý, Boží Syn bez hriechu, prečo urobil toto rozhodnutie?

Ježiš tým, že sa dáva pokrstiť, nám zjavuje Božiu spravodlivosť, tú ktorú prišiel priniesť na svet.

My máme mnohokrát obmedzenú predstavu o spravodlivosti a myslíme si, že znamená: kto sa mýli, zaplatí za to, a tak zadosť učiní za krivdu, ktorú spôsobil. Ale Božia spravodlivosť, ako učí Písmo, je oveľa väčšia: jej cieľom nie je odsúdenie vinníka, ale jeho spása, znovuzrodenie, urobiť ho spravodlivým, z nespravodlivého robí spravodlivého. Je to spravodlivosť, ktorá pochádza z lásky, ktorá vychádza z útrobov súcitu a milosrdenstva, ktoré sú samotným srdcom Boha, ktorý je Otcom.

Je pohnutý, keď nás zlo utláča a padáme pod ťarchou hriechov a slabostí. Božia spravodlivosť teda nechce udeľovať tresty a pokuty, ale, ako uvádza apoštol Pavol, spočíva v tom, že nás, svoje deti, robí spravodlivými.

Vždy Pán netrestá, ale s vystretou rukou nám pomáha dvíhať sa. A tak chápeme, že na brehu Jordánu nám Ježiš zjavuje zmysel svojho poslania: prišiel splniť Božiu spravodlivosť, ktorou je zachrániť hriešnikov; prišiel vziať na svoje plecia hriech sveta a zostúpiť do vôd priepasti, vôd smrti, aby nás zachránil a nenechal utonúť.

Dnes nám ukazuje, že skutočná Božia spravodlivosť je milosrdenstvo, ktoré zachraňuje. Bojíme sa myslieť si, že Boh je milosrdenstvo, a Boh je milosrdenstvo, pretože jeho spravodlivosť je práve milosrdenstvo, ktoré zachraňuje, jeho spravodlivosť je láska, ktorá zdieľa našu ľudskú prirodzenosť. Jeho spravodlivosť je nám nablízku, súciti s našou bolesťou, vstupuje do našej temnoty, aby priniesla svetlo.

Boh nás chcel zachrániť tým, že sám zostúpil až do priepasti smrti, aby každý človek, dokonca aj ten, ktorý klesol tak hlboko, že už nevidí nebo, mohol nájsť Božiu ruku, ktorej by sa chytil a povstal z temnôt a opäť uvidel svetlo, pre ktoré bol stvorený.

Bojíme sa pomyslieť na takúto milosrdnú spravodlivosť? Poďme ďalej. Boh je milosrdný. Jeho spravodlivosť je milosrdná. Nechajme sa chytiť za ruku. Aj my, Ježišovi učeníci, sme povolání uplatňovať spravodlivosť týmto spôsobom vo vzťahoch s druhými, v Cirkvi, v spoločnosti.

Nie s prísnosťou tých, ktorí súdia a odsudzujú, rozdeľujúc ľudí na dobrých a zlých, ale s milosrdenstvom tých, ktorí prijímajú, zdieľajú rany a slabosti našich sestier a bratov, aby ich pozdvihli. Chcel by som to povedať takto: nerozdeľovať, ale deliť sa. Nedeliť, ale zdieľať.